

Bert Beyens deel 1.m4a

Bert Beyens [00:54:25] Wat ik gemerkt heb is dat, in de workshop schrijven wat ik jaren ook gedaan had. En in de atelier fictie, wat ik ook jaren heb gedaan, samen met Stijn Koolmees, in het tweede en derde jaar. Wij gaven heel bepaalde heel strikte oefeningen, dus met een heel strikt kader, dus zoveel personages. En nu krijg je 1.00u de tijd. Niet langer. En dat is verschrikkelijk natuurlijk. [35.5s]

Janneke Roijers [00:55:02] Maar dat is dus om om het perfectionisme geen kans te geven. Als je te lang over na gaat denken, wordt het zo mooi in je hoofd en krijg je het nooit meer gemaakt. [7.3s]

Bert Beyens [00:55:10] Dat is één. Dat is zeker. Dus je moet eigenlijk iets wegnemen inderdaad. En het gekke is dat de creativiteit daardoor eigenlijk een enorme duw krijgt. En als je het open laat, in oké, ga maar zitten. We gaan allemaal op ons kont zitten en dan gaan we samen nadenken over iets wat we straks gaan doen. [31.3s] [00:55:49] En natuurlijk voor de rest weten we hoe dat alles wat te maken heeft met verwachtingen en dat kun je in een ruime betekenis zien. De verwachtingen van anderen, de verwachtingen van de partner, de verwachtingen van onze kinderen. Het is dus allemaal verschrikkelijk. Als we zouden leven zonder verwachtingen, dan is het: elk moment is cadeau. En verrassend, en we kunnen het niet laten. [26.5s]

Bert Beyens [00:59:05] Verwachtingen en ook. Maar dat brengt ons ook bij de dingen zoals je het belang bijvoorbeeld. Kijk. Stel u voor. Stel je voor dat. Je bent op een rommelmarkt. In de winkel een schilderijtje van zo groot en is dat schilderijtje. Dat is blauw, geel en rood vlakken. Nu, toevallig weten we aan wie we denken. (...) Die kunstenaars hebben in hun werk, dat wordt dan oeuvre genoemd, ze hebben het natuurlijk in variatie redundantie gebracht. (...) Dit gaat herkenbaarheid in. Et cetera, et cetera. Als je eenmalig iets doet, eenmalig, dan geeft dat geen context, want het heeft geen relatie met de rest. En dan wordt dat ook heel moeilijk beoordeeld. En dat is wel interessant ja, maar dat is wat wij hadden. Dus wij hadden dus indertijd ook in het tweede jaar experimenteel. Dat is ook veranderd naar digitaal. Dat is ook een heel verhaal, maar studenten mochten absoluut totaal vrij iets brengen. En er waren geen criteria vastgelegd. Dit is een paar jaar zo geweest, het voorval was dat ik nu aan denk is van 2002 denk ik. Er is een student en die had één beeld. Één shot. En er was ook één geluid. Eenmaal daar werd je toch... En ja, dat was eigenlijk best problematisch en tegelijkertijd niet natuurlijk. Dus we hebben de de man niet. Maar ik weet nog dat ik dat ik dat ik reageerde heel direct na het zien van het werk. Ja, ja, dat deden we toen. Dat is nadien ook afgezwakt en veranderd. Maar ik heb eigenlijk geen tijd gehad tijdens. Ik zei: "Ik weet niet wat ik hiermee moet en waarom weet ik niet, maar dat komt omdat ik. Ik ken jou eigenlijk niet echt goed. Ik heb geen andere dingen gezien en jij zijt, voor zover ik kan inschatten, twintig jaar ofzo? Mocht voor mij iemand staan van tachtig jaar. Ik zou misschien een diepe buiging maken in die ene stilte. Ja, maar ik? Ik weet absoluut niet wat te doen." [206.0s]

Bert Beyens [01:13:37] Ik heb al honderdduizend keer aan studenten gezegd van denk na over een titel. En denk na over een titel en noem het niet Opus 1,2,3. Doet dat niet. En misleidt de jury en uw docenten straks met uw titel. Zet hen op een bepaald been en het komt allemaal goed. Onder de titel is niemand. Niemand beseft dat de titel eigenlijk is de meest gecondenseerde praatje bij een plaatje. [32.4s]

Bert Beyens [01:14:14] Als u, als jij uw film maakt met uw boom en uw water. Ja, afhankelijk van hoe dat jij dat noemt, gaan mensen daar anders naar kijken. [15.2s]

Bert Beyens [01:14:43] Als je het zelfportret noemt, dan is het een zelfportret. [2.2s]

Bert Beyens [01:14:54] Als je dat noemt 'vroeg zelfportret', dan klinkt dat al anders. [4.1s]

Janneke Roijers [01:16:43] Ja, ja, ja. Is een zelfportret, dus is dat wat ik beschrijf? Wat ik zoek, is het dat. Denk je er iets anders? [14.2s]

Bert Beyens [01:17:12] Ik denk dat. Het bijna onvermijdelijk is. Je zou het omgekeerde eens moeten proberen, bedenken. Neemt u voor om gedurende drie maand alles te vermijden in wat je doet, maakt, schrijft. Probeer u zelf daarin weg te nemen. Dat is onmogelijk. [34.3s]

Bert Beyens deel 2.m4a

Bert Beyens [00:11:16]Selfie. Dat woord moet je ook noteren vind ik. [1.4s]

Bert Beyens [00:11:21]De selfie. Ja, echt wel. Omdat dat vinden wij zo vanzelfsprekend. En dat is er zo ingeslopen, ja, cultureel, dat we eigenlijk dat nauwelijks beseffen. Dat is heel bizar. Soms zet ik heel bewust 'art of selfie' bij foto's op Facebook. Ik zet ook nooit iets zonder het akkoord van mensen. Maar dat is als een zelfportret met uzelf. Dat is de vraag waar dat jij op zit. 'Moet ik mezelf filmen? En wat doe ik daar dan mee?'[47.2s]

Janneke [00:12:12]Ja, want soms zegt hetgene om jou heen nog veel meer over je. En dat is ook wel een hele, voor mij een bekende eerstejaars opdracht bij veel kunstacademies, is een portret van jezelf maken zonder dat je in beeld mag en is, ook zo iets wegnemen. [15.1s]

Bert Beyens [00:12:28]Ja, ja, dat is juist. Ja, daar bestaan varianten op. Ja, ja dus. [5.4s]

Janneke [00:12:36]En en ik vind die wel goed werken. Zo'n soort opdracht om dan inderdaad verder te kijken dan alleen letterlijk die selfie inderdaad. [5.2s]

Bert Beyens [00:13:50]Maar het is natuurlijk een heel vreemd ding dat, dat verticale beeld. Die framing. Dat kader is echt ook een totale verandering. Ja, maar het probleem natuurlijk daarvan is, je sprak daarstraks over het individualisme en het alleen zijn. Natuurlijk. Ja, dat is gemaakt om alleen te zijn. Dus je moet al terug naar een klassiek breed kader gaan voor ontmoeting. Ontmoeting zit in het breed kader.[41.1s]

Janneke [00:14:32]Oh dat vind ik een hele mooie ja. [1.7s]

Bert Beyens [00:14:36]Daar ben ik absoluut van overtuigd. Natuurlijk, Ik weet wel, als je naar het hele brede kader gaan van de film. Naar de hele setting en de echte scope he. Ja, oké dan. Dan hebben we eigenlijk het landschap nodig. [28.5s]

Janneke [00:15:05]Moeten zeggen dan zitten we echt. We hebben landschap, landschap en dan zijn twee mensen niet genoeg. [4.3s]

Bert Beyens [00:15:10]En dat kan ook. Er kan ook van alles gebeuren. Dat is ook heel, heel boeiend om te onderzoeken. [6.3s]

Janneke [00:15:17]Ja. [0.0s]

Bert Beyens [00:15:18]Dan hebben we natuurlijk het landschap. Maar wat dat er allemaal wegvalt door het verticale kader. Ik denk dat ontmoeting op zich niet, ja je hebt de selfies met mensen die tegen elkaar of hebt een clichématige selfie .. [21.8s]

Bert Beyens[5.7s] [00:15:51]Een stuk van de sociale werkelijkheid valt weg. En dat is de specifieke context van iemand, het is echt heel raar omdat daar... Ik denk dat wij daar onszelf permanent aan onderwerpen, dat zelf ondergaan en maar niet beseffen dat dat in ons systeem zit. Dus ja, dat kan niet zonder gevolgen zijn. Dat verandert. [35.8s]

Janneke [00:16:30]Het is eigenlijk het tegenovergestelde van VR wat je zei, want je bent zelf helemaal beeldvullend. Jij bent helemaal het beeld. [8.4s]

Bert Beyens [00:16:39]Ja. [0.0s]

Janneke [00:16:40]En bij VR besta je juist zelf niet. Ja. [2.8s]

Bert Beyens [00:16:43]Dat is waar. Dat is waar. Dat is waar het is. Maar zo heb ik het nog niet bekeken. Absoluut waar. [6.7s]

Bert Beyens [00:26:22]De meest primaire benadering van film is iets wat lineair is met een begin midden einde. Heel simpel. Iets wat gewoon op een scherm, klein of groot dan bekeken wordt. Dus we gaan nu niet onnozel doen, we gaan daar niet op of persé op een laken of dergelijke. We houden het heel simpel. [36.7s]

Bert Beyens [00:27:04]Niet dat begin midden einde verder iets betekent. Maar we weten: het zal beginnen. Het zal zo lang duren en dan stopt het. Op het moment dat je zegt nou ja, het kan in een soort loop eindeloos bekeken worden, ja dan zit je al, dat is volgens mij al installatie. [21.2s]

Bert Beyens [00:27:27]Dan zijt ge al in een installatie. En dan gaat ge er iets anders uithalen. Maar ziet gij zelf ook dingen doen effectief binnen dat klassieke. Want dat is dan het klassieke gegeven. Hoe gelukkig, hoe gelukkig, hoe blij en gelukkig kan je daar zijn? Dat is eigenlijk denk ik voor jou belangrijk om over na te denken. [24.1s]

Janneke [00:27:57]Maar ik wil wel graag iemand meenemen in iets en dat ook daar ook beïnvloeden. Dus dan denk ik wel dat er een bepaald begin moet zijn en een bepaald engagement en uiteindelijk ook een 'nu mag je weggaan'. Als je de essentie van een verhaalstructuur vrijer pakt, dus die neiging heb ik wel om dat te doen. Maar wat ik vervelend vind, is dat narratief heel vaak te maken heeft met informatieverstrekking. Dat vind ik zelf dan de minst interessante kant. En dan neig ik dus naar een installatie met meerdere beelden die op elkaar kunnen reageren en dat je daar zelf iets van mag gaan vinden.[44.3s]

Janneke [00:30:06]Dus ik denk dat ik in het lineaire ergens, dat ik die manipulatie wel zoek, maar ik wil gewoon niks uitleggen. [7.7s]

Bert Beyens [00:30:20]Kijk. Dat is een ander ding dat ik honderdduizend keer gezegd heb aan studenten als we naar iets kijken, dat een oefening of een scene. "Ik zie een mededeling, ik zie een mededeling en dat interesseert mij dus niet." [27.4s]

Bert Beyens [00:31:09]Ik ga niet naar een film kijken of ik zit daar toch niet om een mededeling te krijgen. Dit is iets anders. En dat wil nog niet zeggen dat ik uit ben op dramatische opbouw, maar het moet meer zijn toch dan de mededeling. Het is ofwel wil ik iets ervaren. Dat kan louter sensitief visueel zijn. Ik weet niet wat nog. Waar ik anders moet of mag naar kijken dan ik gewoon ben, of wat ik verwacht. Maar een mededeling. Nee, daar hebben we geen boodschap aan. [38.2s]

Bert Beyens [00:31:52]Dus informatie. Zo. Ja, dat is een heel moeilijke hè? [6.7s]

Janneke [00:32:35]Als ik iets open wil laten voor interpretatie, dan denk ik soms. Dan is het eigenlijk geen zelfportret, want het gevoelsmatige wat ik heb bij een portret is eigenlijk dat je echt iets toont van 'hier ben ik'. En dat kan heel erg duidelijk zijn. Hoeveel is er dan nog te interpreteren? Weet je wel. Dat is ook wat ik zo lastig vond aan mijn studiegenoten

die ook teruggaven van: "waarom abstractie? Dat is zo afstandelijk". Terwijl je, dan kan je juist interpreteren, daar kan je iets mee, daar kan je over en dat kan nog eens na denken. En als je het nog een keer ziet, zie je misschien iets heel anders. Dan vind ik veel interessanter. Dus daarom denk ik soms dat zelfportret... Ik weet niet of dat ik het daar mee eens ben. Die naam. Maar ik weet niks beters wat de ruimte biedt die ik zoek. [50.6s]

Bert Beyens [00:35:37] Hanoun zegde heel dikwijls dat. Een film kan niet af zijn. Hij noemt het (noemt Franse term) dat betekent een wankel evenwicht. En dan zegt hij 'die als een uitgestoken hand naar de kijker, eigenlijk de kijker vraagt om de film af te maken. Door te kijken.' [34.9s]

Bert Beyens [00:36:31] Ja, maar met de film moet ook ruimte en dat is een feit. De films die hier in de zalen draaien met surround die die vertellen verhalen. Maar dat is eigenlijk, die films zijn zogezegd af. Ja, maar daar is eigenlijk ook niks aan wat je kijkt daar allemaal los door. Terwijl we de films die op één of andere manier het gevoel, waar dat je het gevoel bij heb dat die scènes die of te lang zijn, of shots, dat is te lang of sommige zijn te kort. Ja, die kunnen u op een heel andere manier prikkelen. Ja. [40.7s]

Janneke [00:37:12] Al is het maar letterlijk de irritatie die ik soms heb, als iets heel lang duurt. [3.7s]

Bert Beyens [00:37:17] Ja, ja, ja, 'schiet 's op.' [2.6s]

Janneke [00:37:20] Ja ja. Maar ik, ik. Ik voel me dan ook echt uitgedaagd om het vol te houden. [4.0s]

Bert Beyens [00:38:36] Manipuleren is eigenlijk de kijker toch op één of andere manier beperken in de keuzes. [7.0s]

Janneke [00:46:51] Ook artistiek gezien van oh, ik ben dan misschien niet, ik ben niet de kunstenaar, ik ben niet de professionele kunstenaar, maar ik ben een amateur bijvoorbeeld. Daar komt ook heel veel op uit. Ik had ook vorige week een gesprek wat de tracks hadden van ja, wat is een professional? Was een amateur een amateur. Het woord komt ervan dat je een liefhebber bent, toch? [21.3s]

Bert Beyens [00:47:12] Ja. [0.0s]

Janneke [00:47:13] Ja. En een professional is eigenlijk degene alleen maar die er zijn geld mee verdient. [3.1s]

Bert Beyens [00:47:17] Ja dus. Dat is op zich al verschrikkelijk om dat te moeten bedenken. Ja, dat is dus nou ja. [9.1s]

Janneke [00:47:29] Want ja, van binnenuit lukt het dat dan weer wel. Ja, ik. [4.0s]

Bert Beyens [00:47:45] Ik vind ook bijvoorbeeld dat. Kijk lesgeven is ook een job he. Mensen moeten daarvoor betaald worden, uiteraard wel. Maar. Ik vind echt dat. Cynici of verbitterde mensen en die heb je ook natuurlijk met de kunsten. Die moet je weghouden uit het onderwijs. Ik vind dat verschrikkelijk. ~~Dus die mensen die hun eigen geld.~~ Dus ik heb liever altijd mensen naar het RICTS proberen als ik mee kon beslissen. Die moeten niet allemaal het festival van Cannes gedaan hebben. Mensen die toch genoeg zonlicht op hun hoofd hebben gehad. Dat ze zichzelf net goed genoeg zien zitten toch, om genereus

te kunnen zijn naar jonge mensen toe. En zo van die mensen die dan na vele jaren televisie dan spontaan solliciteren, van ja, ik wil nu mijn kennis over geven. Eigenlijk willen die gewoon nog een extra pensioen van het onderwijs en je voelde dat heel snel he. Jammer. Pas op he, gelukkig heb ik meer mensen meegemaakt in het RITCS en in het kunstonderwijs die die heel genereus en heel veel inzet tonen naar jonge mensen om dit doen. Maar er waren er soms andere tussen en dat is verschrikkelijk. [103.2s]

Janneke [00:49:30]En ja, ik denk dat we allemaal wel een ervaring hebben met een kunstdocent die je helemaal af raakt om je daarna te willen opbouwen. Nou ja, helaas. Ik vind dat je dat wel heel mooi zegt. Het gaat echt om het gunnen inderdaad. [14.7s]

Bert Beyens [00:49:46]Natuurlijk wel. [0.4s]

Janneke [00:49:47]En het experiment dus ook. Gewoon mogelijk maken. [2.0s]

Bert Beyens [00:49:50]Ja, ja. Maar je moet er ook van uitgaan dat als je een beetje, toch klein beetje je verstand gebruikt. Moet je er van uitgaan dat de kans heel reeel is dat je iemand ontmoet die straks veel straffer en beter en intelligenter en gevoeliger gaat zijn dan jij. Daar moet je ervan uitgaan. [32.1s]

Janneke [00:50:24]Alleen al omdat dat hij in deze huidige tijd opgroeit en dus al heel andere bagage mee heeft, en sowieso ander werkt gaat maken. [6.0s]

Bert Beyens [00:50:30]Maar Natuurlijk.[0.0s]

Bert Beyens [00:52:46]Een heel simpele vraag he, die wij denk ik bijna nooit meer kunnen of durven stellen. Maar begin er maar aan, vraag aan iemand. Of vraag aan drie mensen. Volgende week krijgt hij het en woensdag moet je het komen vertellen, want je gaat dan drie mensen vragen. Ge moogt die kiezen, die drie. Gewoon de vraag stellen 'wat vind je van mij?' Hallo? Dit is angstaanjagend hoor. [36.4s]

Janneke [00:53:27]En dan echt eerlijk zijn hè? Ja. [1.3s]

Bert Beyens [00:53:29]Ja, ja. En proberen er vanuit te gaan dat de vraagsteller drie mensen, en je gaat daar naar luisteren en je zoekt drie mensen waarvan je denkt, die gaan eerlijk zijn tegenover mij om te antwoorden op die vraag. [18.5s]

Bert Beyens [00:59:52]Waar we zo naar snakken. Dat is de verwondering natuurlijk, de verbazing en verwondering. Dat is natuurlijk zo en daar komt erosie op in het leven he. [18.1s]

Janneke [01:00:11]Dat is een mooie. We hebben het over redundantie en erosie. Ik vind het mooi. [10.2s]

Bert Beyens [01:00:27]Erosie is letterlijk te nemen, ook in de andere betekenissen die iets erodeert, dat wil zeggen, dat is verliezen he.[8.2s]

Bert Beyens en Anke.m4a

Bert Beyens [00:00:00]Je blijft architect.[0.5s]

Anke Zijlstra [00:00:02]Ja. [0.0s]

Bert Beyens [00:00:03]Daar wordt er zelfs niet over. Dus je blijft ook ingenieur. Je blijft ook danser. [5.5s]

Anke Zijlstra [00:00:10]En blijft de hele tijd choreograaf. [0.9s]

Bert Beyens [00:00:27]hoe definieert een mens zichzelf of met wat wilt ge dan wel of niet? Durft ge dat of niet. Ge moet dat ook voor de eerste keer durven uitspreken. Ik ben een acteur. Durven uitspreken. Ik ben acteur. Ik ben filmmaker. Ik ben leraar. Ik ben iemand die dat gepassioneerd doet, die daar echt ernstig wil doen. Ja, je zou misschien ook. Dan is heb je ook nog wel eens af en toe wat twijfels en wat schrik he. [31.4s]

Anke Zijlstra [00:00:59]Dat moet! [0.2s]

Bert Beyens [00:00:59]Ben ik toch wel wat anders. Ben ik dat? Wil ik het wel? Ben ik dat? Kan ik? Kan ik wel? Ben ik dat? Mag ik mij zo voorstellen? Mag ik mij zo noemen? En dat voel ik bij jou ook wel door. En dat is waarschijnlijk door uw parcours he, van tien jaar dat, bij de tv die dingen waar dat je niet blij van wordt. Ik heb u dat horen zeggen: ik word daar niet blij van, En dus dat wil zeggen dat je dat nu aan het zoeken. [28.3s]

Janneke [00:01:30]Naar waar word ik wel blij van. [0.7s]

Bert Beyens [00:01:32]Het wordt tijd dat gij echt blij wordt. [1.2s]

Janneke [00:01:34]Ja, en dan. [0.8s]

Anke Zijlstra [00:01:36]En dat kan je alleen maar door te doen. Ja, en dan ga je voelen. Hier word ik nog altijd niet blij van. [5.8s]

Bert Beyens [00:01:42]Het gekke is. Ja, maar dat mag Janneke dan nog even vertellen, want ik ga mijn verhaal niet opnieuw doen. Weet je hoe? Ongelooflijk veel plezier. Ik ben ook de research addict he, dus ik moet daar wel voor hoeden. Ik kan bezig blijven.[15.5s]

Janneke [00:02:01]Ja, ja, ja, ja. [0.6s]

Bert Beyens [00:02:03]Maar dat geeft me zoveel voldoening en soms regelrechte kicks. Dat ik zo ineens iets ontdek of iets kan zien, online vind. Daar kan ik ongelooflijk blij van worden. En dan gaan de uren ook voorbij he, dat is heel raar. Dat neemt je dan helemaal helemaal in beslag. Maar dat is ook wel iets ja. Je moet in een soort van soms in een soort van flow geraken. [40.4s] [00:03:53]maar ik wilde eigenlijk zeggen dat dat niet helemaal waar is, je kunt creativiteit natuurlijk wel, of forceren niet, maar dat is wel iets...[9.1s]

Janneke [00:04:04]Stimuleren of vasthouden. [1.4s]

Bert Beyens [00:04:07]Het is niet anders dan spieren dit of dat, ge kunt dat wel. Maar heel veel manieren misschien en voor iedereen anders. [15.2s]

Anke Zijlstra [00:04:22]je kunt dat triggeren.[2.7s]

Janneke [00:04:27]Ja, ik, ik kan. Je kan het proberen minder te onderdrukken. Ik merk dat ik het soms onderdruk, dan moet ik het bewust ruimte gaan geven.[8.7s]

Bert Beyens [00:04:37]Anke, wat denk je, als choreograaf. Heeft het zin dat mensen iets, in iets ook oefenen. Heeft dat zin of niet? [14.9s]

Anke Zijlstra [00:04:53]Sowieso, dat is het liefste wat ik doe, is mezelf opsluiten om te oefenen. [2.6s]

Bert Beyens [00:04:57]Voila, en wat is dat dan? [0.5s]

Anke Zijlstra [00:04:58]Ja, dat is creativiteit. Want ja, je moet het zelf doen. [4.0s]

Bert Beyens [00:05:03]Dus als je natuurlijk als je natuurlijk een heel lui, als ge heel lui zijt. Sommige mensen hebben echt een probleem, ik ben ook heel erg lui. Dus, nee nee, ik denk niet dat ik een probleem heb. Er zijn zoveel hindernissen om dat in gang te zetten of om in gang te krijgen. je kunt wel oefenen, maar als je de hele tijd het gevoel hebt van , ja, eigenlijk, wat zit ik hier nu te doen? Van: ik zou dat moeten... Als je dus in verwachtingen en perfectionisme, al die dingen die in de weg kunnen staan. Daar moet je door he.[37.5s]

Anke Zijlstra [00:05:57]Je moet tijd nemen, want je gaat 70% van de tijd helemaal niks zinnigs of of interessants doen. En het is het moment waarop ik dat besluit na die 70% toch nóg door te gaan dat het interessant zou kúnnen worden. Maar je hebt geen garantie. En dat is het, er zijn geen garanties. [20.8s]

Bert Beyens [00:06:18]Nee, er geen resultaat gegarandeerd he. Nul he.[3.4s]

Janneke [00:06:24]En dus de wil om die 70% doelloosheid te creëren. [4.3s]

Anke Zijlstra [00:06:29]Ja dat is het moeilijkste. [0.2s]

Anke Zijlstra [00:06:53]Het materiaal onderzoeken. Terug onderzoeken.[1.6s]

Janneke [00:06:59]En je hoofd leegmaken van alle andere dingen die het doen. [2.8s]

Bert Beyens [00:07:02]Is dus met je moet dat dan wel doen. Maar dan moeten de omstandigheden ook nog wel net niet genoeg mee kunnen zitten. En ik kan me wel voorstellen als je dit. Je ziet allerlei gezinssituaties dat als je in de kinderen partners komt, nog heel veel andere dingen in ons leven het niet gemakkelijk maken. [24.1s]

Janneke [00:07:26]Heb je eindelijk die ruimte gecreëerd en komt er iemand anders vrolijk overheen. [2.7s]

Anke Zijlstra [00:07:30]En dat heb ik Ja... Awel, maar daar ben ik het niet helemaal mee eens.[5.0s]

Bert Beyens [00:07:38]Ik heb mij misschien slecht uitgedrukt. [0.4s]

Anke Zijlstra [00:07:40]Nee, maar dan kom ik weer op de factor tijd.[2.0s]

Anke Zijlstra [00:07:43] Dan kom ik weer op de factor tijd. Ik heb een een hele lange tijd gehad dat er geen ruimte, geen fysieke ruimte was. [13.2s] [00:08:15] Maar hier en daar (wijst naar hoofd en hart) zijn er nog altijd dat leven en dat is wat ik moet kunnen bewaren. En en dat vergt ook discipline, want dat is ook s avonds in bed gaan liggen en dus verbeelden wat je allemaal voelt en doet. [17.4s]

Janneke [00:08:32] Het is dat stuk dat bij mij helemaal uitstond, jarenlang. Dat stuk was bij mij gewoon uit. [5.3s]

Anke Zijlstra [00:08:38] Dat is eng. [0.3s]

Janneke [00:08:40] Ja. [0.0s]

Bert Beyens [00:08:41] Dat moet je doen. Daar moet je jullie dan verder maar over spreken. [4.5s]

Janneke [00:08:46] Ja, maar nu staat het wel weer aan hoor. Ja, nu wel. [2.2s]

Anke Zijlstra [00:08:50] Dat ben ik gelukkig nooit kwijt geraakt, want als ik dat was kwijtgeraakt dan denk ik dat ik een depressie had en dan kon je mij bijen vegen. Omdat, dat is uw haven, waar dat je kunstenaar kunt zijn. En als het efkes niet fysiek kan of in de ruimte kan, dan doe je dat in je hoofd en hart. [20.8s]

Bert Beyens [00:09:11] En nu is dat wel bij mij. Dat moet ik dan toch zeggen, want ik kreeg die vraag natuurlijk ook regelmatig van studenten: 'Ja meneer, maar mist jij dan niet? het zelf maken?' En loog ik dan? Wilde ik mezelf iets voorliegen? Ik zegde dan meestal 'nee'. En ik denk dat dat ook waar is. Ik denk dat ik dat toch voor een groot stuk echt opzij gezet heb. Maar ik denk wel dat ik geloof dat ik ergens het vertrouwen heb dat, dat dat niet weg is of uit is, dat denk ik niet. Maar makkelijk is het niet. Ik heb begin deze zomer heb ik voor het Pfaff een pitch gedaan. Manneke, vrijdagmorgen kwart na negen was ik aan de beurt. De dag ervoor waren er veertien projecten gepitched en ik was de eerste van de volgende veertien. 28. Dus de concurrentie is moordend. En dan kom ik daar binnen, als witte man van 67, alsjeblieft. Wa komde gij hier doen? Wat komt die hier doen? Dus de lat.. echt waar, man man. [72.9s]

Bert Beyens [00:10:51] Het gevoel dat ik heel sterk gehad heb deze zomer, was echt van ja, je moet dat ook dan maar doen he. Helemaal opnieuw beginnen en het voelt als helemaal opnieuw. [12.6s]

Janneke [00:11:06] En al die jaren ervaring en alles... [0.0s]

Bert Beyens [00:11:08] En alles wat ik aan studenten ooit heb verteld. Wat dat je dan achteraf soms wel eens iets positiefs kan zeggen of dat is fijn om te horen. Ik kan het mezelf niet zeggen. Ik kan het mezelf niet uitleggen. En iemand anders? Ik vind ook niet zoveel mensen die dat tegenover mij kunnen doen. Dus de eenzaamheid komt er dan ook nog eens bij. [25.2s]

Anke Zijlstra [00:11:35] Maar dan is het eerste wat je voelt als je terug begint als kunstenaar. Maar ook dat is het eerste wat je voelt, die eenzaamheid. [5.6s]

Bert Beyens [00:11:42] Moederziel alleen. [0.4s]

Janneke [00:11:45] Ik durf geen enkele student te laten weten en doen ben, die gaan denken: Heb ik daar jaren last van gehad? Nou ja zeg. [2.3s]

Bert Beyens [00:11:54] Oh ja, als jij daar dan wat van vertelt, dat die dan zo naar mekaar kijken van: waar zit die nu nog mee? [10.9s]

Janneke [00:12:05] Ja, hoezo dan? Ja dan ook. [1.6s]

Bert Beyens [00:12:08] Ja Ja. Kostelijk. [0.4s]

Anke Zijlstra [00:12:10] Spannend he. [2.9s]

Janneke [00:12:15] En zo is iedereen in essentie hartstikke onzeker. Dat is wel duidelijk. Maar ja, je bent wel verder aan het geraken. Heb je hun nog nodig? [12.6s]

Bert Beyens [00:12:32] Ja, we hebben geld nodig he. Het is geen heel duur ding wat ik kan maken trouwens. Ik wil altijd zo goedkoop mogelijk werken. [7.9s]